

cedilu. Mislimo, da ima Miha za enkrat dovolj. Dober tek!

Pod točko „razni predlogi“ se je sklenilo vpeljati v ptujskem okraju plemsko okrožje za pingavsko goved.

O. z. Grahari je prosil, da naj se cesto iz Hajdine v Turniške šodra (g. Grahari, obstrukcija ne dovolj denarja! op. por.).

O. z. Slawitsch je želel kmalušno ureditev Grabšinskega griča in občinske ceste v Majbergu.

O. z. Brenčič je želel ureditev občinske ceste Zaboje—Možgance z ozirom na živahni promet ob trgatvi (Miha, daj okraju denarja! op. por.).

O. z. Schosteritsch je predlagal pomnožitev plemskih bikov.

Načelnik Ornič je obljubil, da bode te želje kolikor mogoče v prihodnjem letu vpošteval. Omenil je, da se bode l. 1913 v Ptuj m. dr. tudi nekaj črnih zrebcev postavilo, ter 20—30 plemskih bikov kupilo.

Ker se nadaljnjih predlogov ni stavilo, omenil je načelnik Ornič v zaključnih besedah sedanjo vojno nevarnost. Ptujski okraj, ki je eden največjih na Štajerskem, držal bode vedno in zvesto s cesarjem in domovino. V navdušenih besedah je pozval potem načelnik vse navzoče, naj zakličejo z njim Njegovemu veličanstvu cesarju trikratni „hoch.“ Glasno so zadoneli ti klici v dvorani, nakar je predsednik veleznimivo zborovanje zaključil.

1913.

Danes izide torej zadnja številka „Štajerca“ v tem letu in treba se je posloviti od starega leta.

En pogled nazaj in en pogled naprej! Več ni vredno, ker nas že zopet čaka življenje z vsem svojim zahtevam. To življenje, ki je danes človeku duhteča cvetljica, mila ljubica, katero stisneš v sladkem poželenju na svoje srce, — jutri pa zopet nočni vampir, ki zasadi svoje bresčne kremplje v živo tvoje meso. En pogled nazaj in en pogled naprej! Da se za trenutek oddahnemo in sklenimo trudne svoje roke v naročje in zrremo tja v zahajajoči večer, v odhajajočo mračno svetlobo, — potem pa zopet v prihajajoči prvi svit novega jutra, novega leta. En pogled nazaj in en pogled naprej! Ali oko mora biti jasno, čisto brez strupenega sovraštva, zelene srdi, brez razburljive jeze in nepravilne zagriženosti, — pa tudi brez optimizma, ki vidi vse v rožnati luči in ki ne pozna sence. V tem enem pogledu nazaj in enem pogledu naprej naj bode oko — pravično, na vse strani pravično, proti sebi in proti drugim pravično, kolikor je že tej malenkostni stvarici „človek“ pravičnost mogoča. Laž naj izgine, — ne samo laž proti drugim, temveč tudi laž proti samim sebi.

Oj da bi imeli vsi ljudje vsaj v Silvestrovi noči toliko moči in poguma, da bi pogledali sebe in druge, preteklost in bodočnost, s pravičnimi jasnimi očmi! To bi bilo pač v resnici pravo, dejansko krščanstvo. Kajti kaj pomagajo vse lepe in še olepšane besede evangelija, ako so napolnjene s sovraštvom? Kaj pomagajo križ v roki, ako konča njegov držaj v oestro bodalo? Krščanstvo ni beseda, temveč dejanje. In le farizeji so izumili zvito klavzulo: ne glej me, temveč poslušaj me.

Ako premislimo z nekega višjega stališča bitje človeka, pridemo pravzaprav do zaključka, da se vse zavijanje in laganje res ne izplača. „Za Božjo voljo, kaj bi se vsi skupaj za krinkami skrivali, ko smo vsi iz mesa in krvi, vsi polni greha in malenkostnih lastnosti, — in ko nas končno vse ista usoda čaka. Mi imamo pogum, priznati, da smo polni napak; zato pa tudi vam drugim ne verujemo,

da ste vzori čednosti! Ljudje smo, — vsi skupaj smo ljudje in človek združuje krvoločnost tigra, nedolžnost goloba, moč slona in zvitost lisice, dobro in slabo. Vi ste taki, vi naši nasprotniki, in tudi mi smo taki. Končno pa nas bodejo nosili drugega za drugim v črni škrinji tja doli pod ciprese, — vso sovraštvo in vsa ljubezen najdejo v tej škrinji prostora, — in solze ostalih bodejo ponehale teči, predno bo gomila z zemljico pokrita. Le pogledite, grič za gričem na pokopališču; v lanskem novem letu jih tam še ni bilo. In v prihodnji Silvestrovi noči bodejo nastali že zopet novi griči in pod njimi bode počival — morda jaz? morda ti? morda obadva? Pa pozabila bova na sovraštvo, ko bodo črvi glodali najine kosti.

Pa ob novem letu ni treba žalostnih misli! Stara navada je, da hrupne ta večer še enkrat vsa zabava, veselost, vso človeško poželenje po sreči, ki leta liki metalju v zraku in katere nikdar s tvojimi nerodnimi prsti ne dotakneš. Sreča, sreča. — iskali smo jo v preteklem letu, a kdo jo je našel? Kdo zamore reči, da je absolutno srečen? Morda zaljubljenec, za

naša noč solze večne britkosti. Nam — pa tudi vam! Zmagovali bomo, pa poraženi bomo. Napredovali in nazadovali bomo. Kruha bomo iskali in kamenje našli, — mi, pa tudi vi!

In v vsej tej veseloigri, ki je zopet obenem žaloigra, v tej večni menjavi med senco in solncem ostaja nam le ena zavest, — svitla kakor jutranje solnce v mladostni spomladi. Da je pravica na naši strani, da je resnica naša zaveznica! Tudi naši nasprotniki trdijo to o sebi. Ali mi naglašamo tukaj edino svetopisemsko besedo, ki smo jo že preje omenili: na njih dejanjih jih bode izpoznali!

Živelo torej novo leto!

Z veseljem zakličemo, somišljeniki, to besedo: Živelo novo leto! Kajti zopet nas dovede bližje našemu cilju, ki je obenem cilj našega ljudstva. In v novoletno darilo, prijatelji, vam prinašamo edino našo zvestobo. Držite je tudi vi!

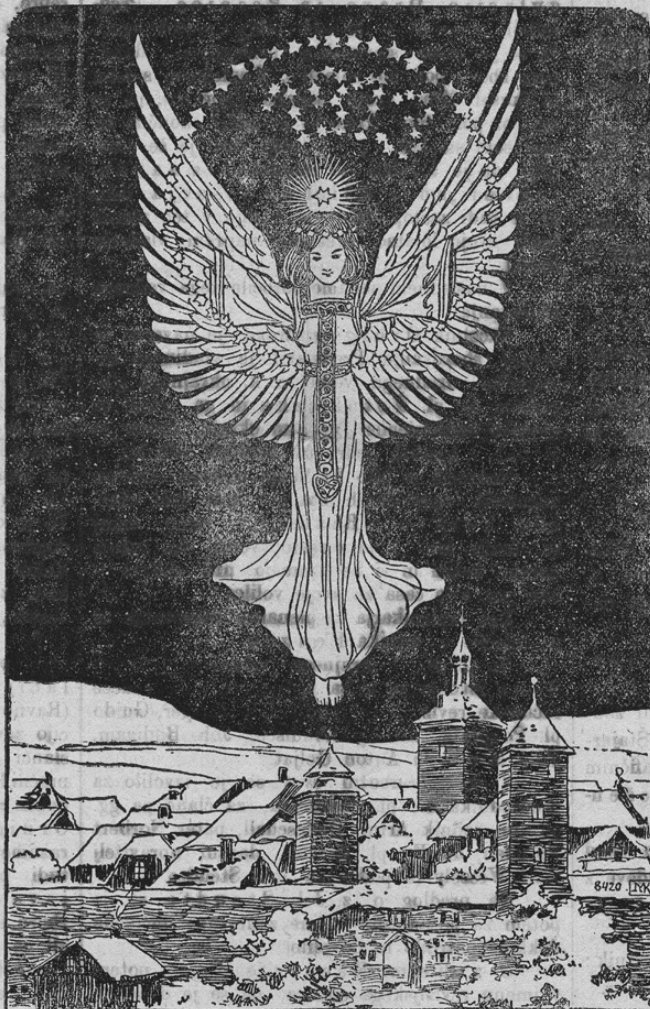
Živelo leto 1913!

Novice.

Vsem somišljenikom iskrene čestitke za

božične praznike in novo leto!

Uredništvo in upravništvo „Štajerca.“

Naznanila. Današnja številka je dvojna in obsega torej 16 strani. Prepričani smo, da bodejo prijatelji z njo zadovoljni. Poslavljamo se za to leto in upamo, da nam vsi zvesti ostanejo. Prihodnja številka izide v petek, dne 3. januarja 1913. Mnogo dopisov, novic, člankov, slik itd. nam ni bilo mogoče v to številko spraviti in jih bomo, kolikor mogoče, v prihodnji številki objavili. V splošnem prosimo, da nam naj dopisniki in sotrudniki i zanaprej zvesti ostanejo. Naročnino posomimo takoj poravnati in ponoviti, da ne bi bil list komu vstavljen. Cena lista ostane tudi v prihodnjem letu enako nizka, čeprav bode „Štajerc“ bržkone redno s prilogo izhajal. Živelo naše napredno delo!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Od ptujskih „Srbov.“ Malo poparjeni so, ti naši ptujski „Srbi“ in polagoma jim prihaja zavest, da se balkansko župo ne bode tako vroče jedlo, kakor se jo je kuhalo. Zato so si poklicali v nemškem Gradcu od nemškega denarja živečega profesorja Murka, da naj jim ta pomaga. Profesor je prišel in je pokazal ptujskim „Srbov“ celo „landkarto“, ter jim mnogo povedal, prav mnogo. Tudi take stvari jim je povedal, da jih razumeli niso. Profesor Murko je pozabil svojo „marelo“ in se odpeljal zopet nazaj v Gradec. Ali posledice njegovega predavanja so bile grozne. Krčmarica v „narodnem domu“ se je cele ure dolgo po prsih tolkla in vpila, da so Srbi „naši prijatelji.“ Nikdo ji ni prinesel salmiaka pod nos. Oj profesor Murko zakaj niste raje medicino študirali! Za ptujske „Srbe“ je salmiak mnogo bolj potreben, nego „landkarto“. No, naj bode kakorkoli, glavno je to, da imajo ptujski „Srbi“ še vedno svoje zavetišče v Mahoričevi gostilni „pri srbskem Petru.“ Tam so bolj varni, kakor avstrijski konzuli na Srbskem. In „landkarto“ imajo tudi tam. Zadnjič je Mahoričeva „srbska“ gospodična baje celo v oknu razstavila „srbsko“ zastavico. Nekaj tacega je bilo v oknu. To je dokaz, da smejo le „Srbi“ pri Mahoriču zahajati. Drugače sproži gospa Mahoričeva svoje kuhinjske kanone. Zadnjič enkrat so popivali pri Mahoriču ptujski „Srbi.“ Z vsakim kozarcem je

paastlo njih navdušenje. Končno pa je odbila bo-vanajsta ura in v takem času mora tudi Mahorič zapreti, čeprav bi kdo ravno „einundzwanzig“ igral. Navdušeni gosti so torej vzeli balansko slovo. Slavni govornik dr. Brunčko, ki nemas je zadnjič na nekem shodu „pohrustal“, čeprav so ostale baje naše kosti njegovemu gospodinarju dr. Horvatu v goltancu, — ta strahoviti ladi. Brunčko torej je šel od Mahoriča domu. j obpremljal ga je tudi korajžni šribarček Mikš, ki naši službi pri notarju Bratkoviču. Kar nakrat je primohlo v Mikšovem trebušku godrnjati; srbska žehimna to sicer ni bila, — ampak Mahoričevo iz-vino je godrnjalo v Mikšovem trebušku. Oči so šribarju izstopile in prosile pomoči. Pa za take bolezni je dohtarsko znanje Brunčka nezmožno. be- Brunčko je za hip pozabil na svoj „jus“ in je de baje Mikšu dobrohotno priporočal, da naj hlač-ga ni jermen odpne . . . Mikš je razumel in švig-nil za neki vodnjak. Kakor na Srbskem je ho- te tel kar na cesti za vodnjakom tisto opraviti, kar bi moral pravzaprav v nekem kabinetu pri Mahoriču storiti. Pravzaprav je hotel Mikš tisto na cesti odvreči, kar bi moral z ozirom na vino po vsej pravici pri Mahoriču deponirati . . . Ali v Ptuj se zatira „Srbe.“ Zato je prišel tudi ravno v tem usodepolnem trenutku, ko je Mikš baje pokazal, da nima „gate“, — hudobni policaj. Ja, ja, policaj Schilder je prišel. In Mikš je pričel plesati okoli vodnjaka, kakor Črnogorci okoli Skutarija. Moral je iti na straž-nico in moral je plačati kronico; kajti v Ptuj še niso vpeljali srbske navade, da se sme sredi v mestu za vodnjakom gnojiti . . . Globoko razžaljen je baje Mikš rekel, da se ga le zato ni pustilo po srbski šegi gnojiti, ker simpatizira s Srbi . . . Dr. Brunčko pa namerava zaradi tega dogodka protestni shod sklicati; celi teden se že pripravlja na temeljiti govor za ta shod. Naj bo kar hoče, — ptujski „Srbi“ ne maraje in ne marajo — stranišča . . .

Umrli je v Halozah gosp. Janez Drevenšek. Pokojnik bil je sin premožnih kmetskih staršev, jako talentiran in se mu je odpirala lepa bodočnost. Ko bi ostal na svoji kmetijski grudi, bil bi gotovo eden najboljših v svoji domači občini. Zal da se ga je sililo „za gospoda“ študirati. To je bila njegova nesreča. Njegova natura ni bila primerna duhovniškemu poklicu in zato je tudi končno kot teolog izstopil. Nekaj časa bil je tudi po raznih ponesrečenih poskusih pri našem listu uslužben. Brez olepšavanja povemo odkrito, da je nesrečneža alkoholizem uničil. Ta strast je bila njegova usoda in je postavila i njegovemu nadepolnemu življenju konec. Mi nismo hinavski farizeji in zato povemo resnico: kot kmet bi pokojnika duh mnogo koristnega vstvaril, ali tako je končalo življenje v obupnem hiranju. To je nepobitna resnica, da je bil pokojnik nesrečen, ne pa hudoben. Vsakdo ravno ne premaga svoje nature . . . Mi želimo pokojnika mirno, sladko spanje v grobu! Večna usoda ne boče kruto o njemu sodila, kakor površni svet! Počivaj mirno, pokojnik! — Žalostno je pri tej smrti le ravnanje župnika v Leskovcu. Mož je moral tudi ob mrtvem nasprotniku svoje sovraštvo, svoje iz politične slepe strasti izvirajoče sovraštvo pokazati. Bog je usmiljen, politični duhovnik ne pozna usmiljenja! To je žalostno, ne za pokojnika, ki ga ne mučijo več zemeljske skrbi, — ampak žalostno za čudovito „krščanstvo“, ki ga nosijo naši politični duhovniki v svojih prsih. Objavili bomo o tej zadevi natančno poročilo. In dokazali bomo, da sega sovraštvo takih duhovnikov, kakor je župnik v Leskovcu, tudi čez grob . . .

Napredna zmaga. Pretečeni teden se je vršila v Vareji, fara Sv. Vid pri Ptuj, volitev občinskega predstojništva. Proti tej volitvi razvil je znani politični pater Peter Schiroffnigg z nekaterimi svojih zaslepljenih petoliznih strupeno gonjo. Delal je vse mogoče rekurze. Ali vse zaman! C. kr. okrajno glavarstvo je rekurze tega

političnega črnosukneža odbilo in tako se je volitev vršila. Končala je seveda z lepo zmagao naprednjakov. Vrlji in pošteni dosedanjí občinski predstojnik Jožef Zemljak je bil zopet ednoglasno iz navdušenjem za predstojnika izvoljen; Franc Hriberšek je bil za prvega, J. Jurgoc pa za drugega svetovalca izvoljen. S tem je ostalo občinsko predstojništvo zopet v popolnoma naprednih rokah, kar je z ozirom na red kakor na gospodarski razvitek iz vsega srca pozdraviti. Pater Peter naj se skrije, ker je zopet za eno blamažo bogatejši. Vrlim volilec in somišljenikom v Vareji pa čestitamo iskreno na njih lepem uspehu!

Posledice prvaške gonje za Srbijo se že kažejo. V Celju so zaprli infanterista 87. pešpolka Antona Sturbej, ker je po gostilnah „živio Srbija“ klical. Oblast naj bi na hujšake po prvaških shodih gledala!

Zopetni napad na smodnišnico. Oblast še nima zločinca, ki je poskusil izvršiti napad na „pulverturm“ v Kalsdorfu pri Gradcu in ki je vojaka obstrelil. In že se je zopet izvršil napad. Ponoči sta se približala dva neznanca smodnišnici Vojak je zaklical „Wer da“ in ko sta potem zbežala, je dvakrat za njima ustrelil. Enega je tudi zadel, ker je dotičnik zastokal. Ali v kljub temu sta zamogla zločinca pobegniti.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdice so letni in kramarski sejmi; sejmi, znamenovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 21. decembra pri Sv. Florijanu**, okr. Deutschlandsberg; v Feringu**, v Ilzu**, okr. Fürstenfeld; v Köfachu, okr. Voitsberg; v Pöllau; v Passailu, okr. Weiz; v Laškem trgu**, v Brežicah** (svinjski sejem). Dne 27. decembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Kirchbachu**, v Obdachu**, v Lipnici*; v Las-singu, okr. Rottenmann; v St. Lambrechtu**, okr. Neumarkt; v Rogatu (sejem s ščetinarij). Dne 28. decembra v Knittelfeldu*; v St. Ožbaldu, okr. Oberzeiring; v Spielfeldu*, okr. Lipnica; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 31. decembra v Ormožu (sejem s ščetinarij). Dne 2. januarja v Lučanah (sejem z drobnico), okr. Arvež; pri St. Jurju na juž. žel.**; okr. Celje; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino in konjski sejem). Dne 4. januarja v Brežicah (svinjski sejem). Dne 5. januarja v Ormožu* (tudi sejem s ščetinarij); v Radgoni*; v Celju*; v Konjicah*. Dne 6. januarja v Weitmannstättenu, okr. Deutschlandsberg.

Vlak voz razbil. V Petrovčah pri Celju je peljal voznik Mihel in agenta Pečovnika. Voz je šel ravno čez progo, ko pridrdra vlak in razbije zadnji del voza popolnoma. Agent in voznik sta še pravočasno iz voza skočila in pridobila le lahke poškodbe.

Cestni rop. Hlapec Ferk iz sv. Janža pri Marenbergu napadel je posestnika Johana Lušnik v Dravčah. Pobil ga je s polenom na tla in mu oropal denarnico, v kateri pa je bilo le 2 kron. Roparja so že zaprli.

Roparski napadi. Štiri zločinci napadli so v gozdu pri Lokrovici posestnika Jezernik. Ves krvav je zamogel vendar zbežati. Roparji so pobegnili. — Isti dan je bil na cesti iz Lave v Celje majer Grašovnik od neznanega moža napaden, ki je nanj skočil in ga pričel daviti. Grašovnik pa je potegnil nož in je z njim roparja preganl.

Tat. V Celju ukradel je neznani tat poštnemu uradniku Rateku zimsko suknjo.

Požar. V Rastezu pri Rajhenburgu je pogorela popolnoma hiša posestnika Martini.

Dva mrliča so našli v Pesnici. Prvi je kočar Franc Drozg, drugi pa posestnik Karl Simič iz Senarske. Obadva sta bržkone v pijanosti v vodo padla.

Iz zopora pobegnil je v Ormožu hlapec Rudolf Winkler, ki je bil zaradi tatvine zaprt. Zaradi požiga so zaprli Alojza Kralja v Karčevini pri Vurnbergu. Njegova kočja je pogorela in se sumi, da je sam zažgal.

Zverinski sin. V Turškem vrhu je posestnikov sin Anton Zebec svojo lastno mati zaradi nekega malenkostnega prepira hudo pretepel in tudi z nožem obdelaval. Naznanilo se ga je sodniji.

Poiskušeni samomor. V Ptuj se je obstre-

lil računski podčastnik 4. kompagnije Karl Sackmann. Ranil se je težko. Vzrok samomora ni znan.

Iz Koroškega.

Slovenji Bleiberg. Piše se nam: In zgodilo se je, da so se zbrali na predvečer sv. Šimena in Juda apostoli, da bi praznovali njegov god. Prišla je tudi kraljica z Bodna in se je vsedla v sredo. Angeli mali so prinašali žegnano vodo od svetega Jakoba. Zapeljivi hudi je prišel iz Kotmarevasi in je napejal lajne. Pevci nebeski so zapeli, da je donelo po dolini. Nekaj časa je potem minulo. Naenkrat vstane kraljica in pokliče pred-se nebeska pevca; migne s prstom, oba padeta na kolena, in ona pravi: Kaj mi vi slinasti pevci ne vbogate mojemu kralju in se vendar obračate od njega; jaz hočem imeti, da ga častite v njegovi svetlobi! Nato se prikaže, razžaljen od takega govora, tretji pevec, zarjavi hudo nad kraljico, udari na mizo, in posode z žegnano vodo začnejo plesati po mizi. Kraljica postane belda in prosi za odpustanje . . . A to se ni dopadlo kralju; pobegnil je kmalu z kraljico domu in objubila sta se hudo maščevati nad tretjim pevcem. In res! Prišel je mogočni kralj, ki je tudi župan, v kancelijo in tretji pevec občinski tajnik je moral zbežati. Pripeljal je seboj drugega tajnika, ki je doma na Primorskem. Ker župan brata Hrvata ne zastopi, mora se zgovarjat po — nemškem! O joj! Nato so prihrunili prijatelji „ausšusi“; budi so bili nad županom, slišal je veliko debelih, ker je spravil tajnika, kateri je bil vsem ljudem prav, samo njemu ne. In zadnjo nedeljo je bilo vpitje in kričanje pred kancelijo, nastal je „rebelion“. Zahtevali so zvesti prijatelji župana „zicungo“ ker hočejo oni obdržati starega tajnika, ali oni odstopijo. Župan pa noče narediti seboj. In kaj bo? Metudiji se že borijo med seboj! In kaj je pravil pred nekim časom „Štajer“? Lagal se ni! Živela edinstvo „nemčurjev“! Pri volitvi bomo naprej govorili! Heil!!

Zgornjavesca (Oberdörfel.) Piše se nam: V nedeljo dne 15. t. m. vršile so se tukaj občinske volitve. Sicer smo mi naprednjaki podlegli, ker smo dobili od 8 odborovih mandatov le enega. Ali naš poraz je bil casten, ker se je šlo le za čisto malo razliko v številu glasov. Črnuhi so vse izrabili, zadnjo pooblastilo vzeli; a v kljub temu bi bili propadli, ko ne bi razvil fajmošter brezobzirno agitacijo. Naravnost gušno je bilo videti, kako je stal fajmošter med vratmi v volilni lokal in kako je tam volilce za svojo stranko lovil. Ako duhovniki tako nastopajo, potem se pač ne čudimo, ako izgubljajo ljudstvo spoštovanje do njih. Želncani, od nekdanj črni, so drugače svoje kandidate sami določili. Topot pa sta določila kandidate fajmošter in Petrouz v gostilni v Zgornji vesci; Želncane pa se je kar pismeno k volitvi komandiralo. Vbogi Želncani! Dva dosedanja klerikalna odbornika v Želncah se je ednostavno iz občinskega zastopa vrglo; niti s prstom pomigniti nista smela; na njuno mesto prišla sta dva druga, ki se znata bolj fajmoštru prilizovati. Želncani bodejo zdaj nato delovali, da se vzame njihovo vaško stezo v občinsko upravo. Tisti volilci torej, ki so se pustili komandirati, da volijo Želncane, bodejo smeli zdaj pridno plačevati. Prav jim je! V preje omenjeni gostilni Petrouz se vršijo zdaj vedno sestanki črnuhov — mi naprednjaki jih imenujemo „Srbe“ —, od tam se obično komandira in pri temu se vedno mnogo šnopsa pije. O tem šnopsu bomo enkrat posebno poročilo spisali; kajti ne samo šnops smrdi, temveč tudi še nekaj drugega. Naprednjaki.

V sv. Martinu pri Beljaku so končale občinske volitve tako, da so bili v prvem razredu naprednjaki, v drugem in tretjem pa većinoma klerikalci izvoljeni.

Srbski špijon? V Unter-Drauburgu so zaprli nekega Jančarja, ki je dejal, da je pisatelj. Našli so pri njem mnogo denarja, karte, pa tudi jako sumljivih papirjev in slik. Splošno se sodi, da je Jančar preoblečeni srbski oficir, ki je prišel na progo Maribor-Franzensfeste špijonirati. Zdaj je tudi na sumu, da je izvršil napad na smodnišnico v Kalsdorfu pri Gradcu. Izročili so ga deželni sodnji v Gradcu.

Napad. Pri domobranski vojašnici v Celovcu našli so Franca Franke težko ranjenega na tleh

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40

ležati. Franke pravi, da ga je neznanec napadel in tako hudo pretepel.

Sodniji naznanilo se je v Sv. Petru pri Celovcu nekega hlapca, kjer je natakarico oslepil in ji grozil, da jo zakolje.

Zaprl so v Celovcu Lovrenca Trnjaka. Zasačili so ga, ko je hotel ravno iz nekega izloženega okna kraliti. Poskusil je pobežniti, pa se mu ni posrečilo.

Znorela je v Pubersdorfu pridna dekla Lucija Kolprat. Ponoči je šla v sami srajci iz stanovanja in je bržkone v vodo skočila.

V mašino za rezanje krme je prišel posestnik Weitharter v Krasti. Nesrečno so morali v bolnici roko odrezati.

Požar. V občini Zienitzen pogorela je hiša in gospodarsko poslopje posestnika Kuhlerja z vso premičnino. Baje so otroci zažgali.

Tatvina. Jožef Stein v Beljaku poskusil je v neko blagajno vlomiti. Potem je baje tudi urarju Francu Firstl obleko za 42 K ukradel. Stein je pobežnil.

Sleparija. Neki agent je ogoljufal več delavcev v Beljaku. Naročili so pri njemu obleko in mu dali po 5 K naprej. Zdaj ni ne denarja, ne obleke.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno-milo od trdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Božič in vojaki.

Božični prazniki, — vsi se jih veselimo! Tisočeri naših vojakov ob meji, ki branijo s svojim mladim življenjem domovino in cesarja, praznovali bodejo božič s puško v roki, v mrazu, pred bajoneti sovraga . . . Odtrgajmo si par krajcarjev od ust in darujmo jih našim vojakom! Ne pozabimo jih! Kdor hoče kaj darovati — in tudi najmanjši dar je dobro došel — naj to vpošlje naravnost na c. k. državno vojno ministerstvo na Dunaju ali pa na upravo „Štajerca.“

Za božičnico naših vojakov ob meji.

„Štajerca“ zbirka.

Izkaz daril do 16. decembra 1912.

I. Nabrala gospa hauptmana Stanzl na Bregu pri Ptuj.

Hans Heller K 1.—; Joh. Wressnig 1, Joh. Kapun 1, Sorko 1; Kreuzwirth 1, Anna Aidnik 1, Resi Rischner 1; skupaj 7 kron.

II. Nabrala gđe. Mici Punzer v Ptuj.

Leopold Slawitsch K 1.—; hauptman v p. Rudolf Stanzl 2, Jos. Kollenz 1, Kraker 1, Kasimir 1, Sellinschegg 1, Schulfink 1, Schramke 2, Slavetič 1, Potočnik 1, Antonia Saitz 1, Maister 2, Riegelbauer 1, Al. Muchitsch 2, M. Morely 2, Blanke 2, Strasschill Max 2, Luttenger 1, Kasper 3, Goriupp 1, Hans Strasschill, Breg pri Ptuj 3, Maria Strasschill, Breg pri Ptuj 3, Zslezen 1, Paul Pirich 2, Franz Plazotta 1, filijalka V. Leposcha, Ptuj, 1,

Machalka 1, Karl Linhart 1, Rasteiger 2, Omuletz 1, Grilz 60 h, Brunsli 1, Dengg 1, Tognio senior 3, Behrbalk 3, Hans Stromayr 2, Maria Vršič 2, Rudolf Ribitsch 1, Anton Matzun 1, Stefan Vabič 1, Anton Belšek 1, Wibmer 3, Gspaltl 1, Hugo Heller 1, Penteker 50 h, Martini 1, M. Ornig 1, Verhoung 1, Kropf 2, Franz Nedog 1/2 tucata nogavic, Josef Gorišek 1, Filaferr 1, Vouk 1, Friedrich Strohmayr 1, A. Schmitz 1, Rosa Stanzl, soproga hauptmana 1, M. Stebich 1, Schrei, soproga nadučitelja 1, Molitor 3, M. Persil 1, Edlinger 1, Masten K 1, preč. g. prošt. Fleck 2, Alois Lückl 2, Pengou 2, Artenjak & Schosterritsch 3, župan Josef Ornig 5, Urban 1, Tscheteritsch 1, Simonitsch 1, Hutter 5, M. Wratschko 1, Ludwig Sonnenschein 2, Jakob Matzun 3, Franz Celotti 2, Josef Murschetz 2, Josef Wratschko 1, Osenjak 1, Leposcha 2, Kodba 1, F. Kukowetz 20 h, Schmerda 20 h, Gertrud Spruschina 3, Stroß 1, Viktor Kodella 2, Heissenberger 3, V. Tamm 1, Josef Heller, mesar 1, Fürthner 1, Ackermann 1, Podgorschek 1, Jos. Brunnflicker 1, K. 1, Sollack 1, Jekonsky 1, Pumm 1, Hoinig 2, Ružička 1, Moses 1, Friedrich 40 h, N. 1; skupaj 147 K 90 h.

III. Po pošti došlo:

Leanler Prejač, trgovec v Mali Nedelji 50 h, Sebastian Sablatnj, Bistrica v Rožni dolini na Koroskem K 2, J. Geiser, Ormož 1, občina Juvance 10; skupaj 13 K 50 h

Vse skupaj torej se je nabralo in na c. k. vojno ministerstvo na Dunaju poslalo 168 kron 40 vinarjev.

Hvala vsem darovalcem!

SUKNA

in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140

Prokop Skorkovsky in sin v Lumpolen na Češkem.

Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske oblike.

ZEFIRE

Božič 1912. Ob približevanju Božiča in z njim vezanega obdarovanja peča se družinski oče, soprog, ženin in brat z mislijo, katero božično darilo naj izbere za svoje ljube, za ženo, nevesto ali sestro? mnogim bode pri izbiri praktičnega božičnega darila koristilo, ako vedo, da so originalni Singerjevi šivalni stroji kot božično darilo vedno bolj priljubljeni.

Zopernost proti zdravilu. Mnogo pacientom njih natura ne dovoli, jemati medicine. Njih antipatija se razteza mnogokrat na najbolj ednostavna in znana sredstva. Ja, ne kateri ljudje se celo zgratajo nad vsakim kašelskim preparatom, katerega sestav obsega vendar le redkokdaj kakšne škodljive substance. Seveda je tudi res, da gotova sredstva zoper kašelj, zlasti mineralne pastilje, škodljivo vplivajo brez da bi bila naravnost strupena. Tako n. p. oni ceni kašelski bonboni, ki so v izgledanju, obliki in zavoju posnemajo Kaiserjevih prsnih karamel. Take imitacija kažejo namesto zdravilnih ekstraktov večinoma le vrednost sladkorja. Ali sladkor, v preobilni meri vžit, škoduje želodcu in odpravi apetit. Najbolje in najsigurneje je vendar, ako se v lekarnah in drožerijah izrecno zahteva: Kaiserjeve prsne karamelo „s 3 smrekami.“ Te ne pokvarijo nikdar želodca, temveč nasprotno pospešujejo celo tek.

A. H-n.

V Božiču naj se peče le po milijonekrat priznanih dr. Oetkerjevih receptih, ki se jih dobi v vsaki trgovini z živilijskimi sredstvi ali pa neposredno od dr. A. Oetker, Baden Dunaj, zastoj in poštnine prosto. Fino pecivo za božično drevesce, pecivo za praznike, vanilino pecivo, poprove orehe, medene pogače, fini gugiuph itd. se napravijo izredno lahko po dr. Oetkerjevih receptih in z dr. Oetkerjevim praškom za pecivo. Vso to pecivo je izredno delikatno in lahko prebavljivo ter je to zlasti za deco priporočati. Napravi se poleg tega lahko od vsake gospodinje, matere ali kuharice v lastnem „roru“ v najhitrejšem času. Tisočera priznanjevalna pisma govori sicer več kakor vsa druga priporočila.

Utrujenost izgine!

Kolikor sredstev se danes tudi za vse priporočila, izginejo vendar večinoma tako hitro, kakor so prišla. Ne doprinaša se jim zaupanja, ker ne morejo pokazati na v dolgi vrsti let priznanih uspehov in preiskusenega vpliva. Kako drugač

SCOTTOVA EMULZIJA

to že 37 let od zdravništva in lajkov izborna znano krepično in zdravilno sredstvo.

Osebam, ki so preveč delale in ki vkljub utrujenosti ne morejo z delom ponehati, je raba Scottove emulzije, ki jo je par mesecev nadaljevati, jako priporočati. Ugodni vpliv tega preparata na veselje do jesti in telesne moči se bode kmalu opazil; roko v roki z njim bode zopetno vzbujanje svežega poguma in novih živilijskih moči.

A mora biti pristna Scottova emulzija.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobi v vseh apotekah. Proti vpošiljavi 50 h v znakah na SCOTT & BOWNE, z. z. o. z., Dunaj VII, in pod pozivom na ta list se zgodi enkratna doposljanje poizkušnje po eni apoteki.

Močnate jedi

so važni del človeške hrane. Dobro pripravljene vsebujejo mleko, mast, moko, jajca, sladkor, torej za človeški organizem potrebna redilna sredstva v dobro-okusni obliki. V mnogih slučajih, zlasti za otroke, jih je odlikovati pred mesnimi ali sestavljenimi jedmi. Samo to napako imajo mnogokrat, da so težko prebavljive in da jih slabotni želodec, zlasti zopet pri otrocih ne more dobro prenesti. Tej napaki se danes da lahko od pomoči, ako se ne napravi nobeno močnato jed, nobeno pogačo, nobeno pecivo, brez dodatka

dr. Oetkerjevega praška za pecivo,

kar si je vzel k srcu in kar stori danes že mnogi milijonov gospodin. Vporaba je otroško lahka in po dr. Oetkerjevih receptih, ki se jih daje zastoj, je uspeh zagotovljen.

Dr. Oetker prašek za pecivo se dobi povsod z recepti vred.

Pazite, da dobiš pristne Dr. Oetkerjeve izdelke.

777

Redka okasija!

Čudežno ceno!

600 kosov za samo 3 K 80 h.

Ena krasna pozlač. prec. anker-ura z verižico, gre natanko, za kar se 3 leta garantira, ena moderna židana kravata za gospode, 3 k. najfin. žepnih robcev, 1 nežni prstan za gospode z imit. zlatnim kamnom, ena nežna eleg. garnitura damskega kinča, obstoji iz krasnega kolijera iz orient. bisero, mod. damski kinč s patent-zaklepom, 2 eleg. daske armbanda, 1 par uhano v patent-kavelj, 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnjata denarnica, 1 par gumbov za manšete 3 gradov duble-zlato s patent-zaklepom, 1 večeleg. album za razglednice, najlepši razgledi sveta, 3 jux-predmeti, velika veselost za mlade in stare, 1 jako praktični seznamek ljubavnih pisem, za gospode in dame, 20 korespondenčnih predmetov in še 500 drugih rabnih predmetov, neobhodnih v vsaki hiši. Vse skupaj z uro, ki je sama ta denar vredna, stane samo 3 K 80 h. Pošlje po povzetju centralna razpoš. hiša

Ch. Jungwirth, Krakov A. 3.

NB. Pri naročbi 2 paketov se doda zastoj 1 prima angleško bri-
tev. Za kar ne dopade, denar nazaj. 1100

Ugodna naložba kapitala.

Dne 15. januarja 1913 dopoldne ob 9. uri se vrši pri okrajni sodnji Wildon, uradna soba št. 1, **razprodaja dveh posestev**, od katerih je eno za obrt sploh, zlasti pa za obrat zelherške obrti izvrstno primerno. Druga realiteta je opekarna, ki preskrbi okraj Wildon z opeko in ki je vsled ugodne lege izredno primerna, doseči bogati dobiček. Za prevzete obeh realitet potreben je le mali kapital v gotovini; kajti udeleženi hipotečni zavodi pustijo svoje zahteve pod kulantnimi pogoji ležati.

Interesenti dobijo brezplačno pojasnilo od „Vor-schusskassenverein in Wildon.“ 1098

Dobro idoča gostilna

in trgovina s trafiko, ednonadstropnim zidanim poslopjem in nekaj zemlje zraven, blizu mesta Radgone, se takoj pod nizko ceno za 11.000 kron prodaja. Vprašanja sprejme g. Alois Hibler, pošta Radgona. 1074